

PAMÄTNÁ KNIHA

Pamätná kniha

obce Socovce

od dňa 19.....

do dňa 19.....

Overili:

Starosta

starosta

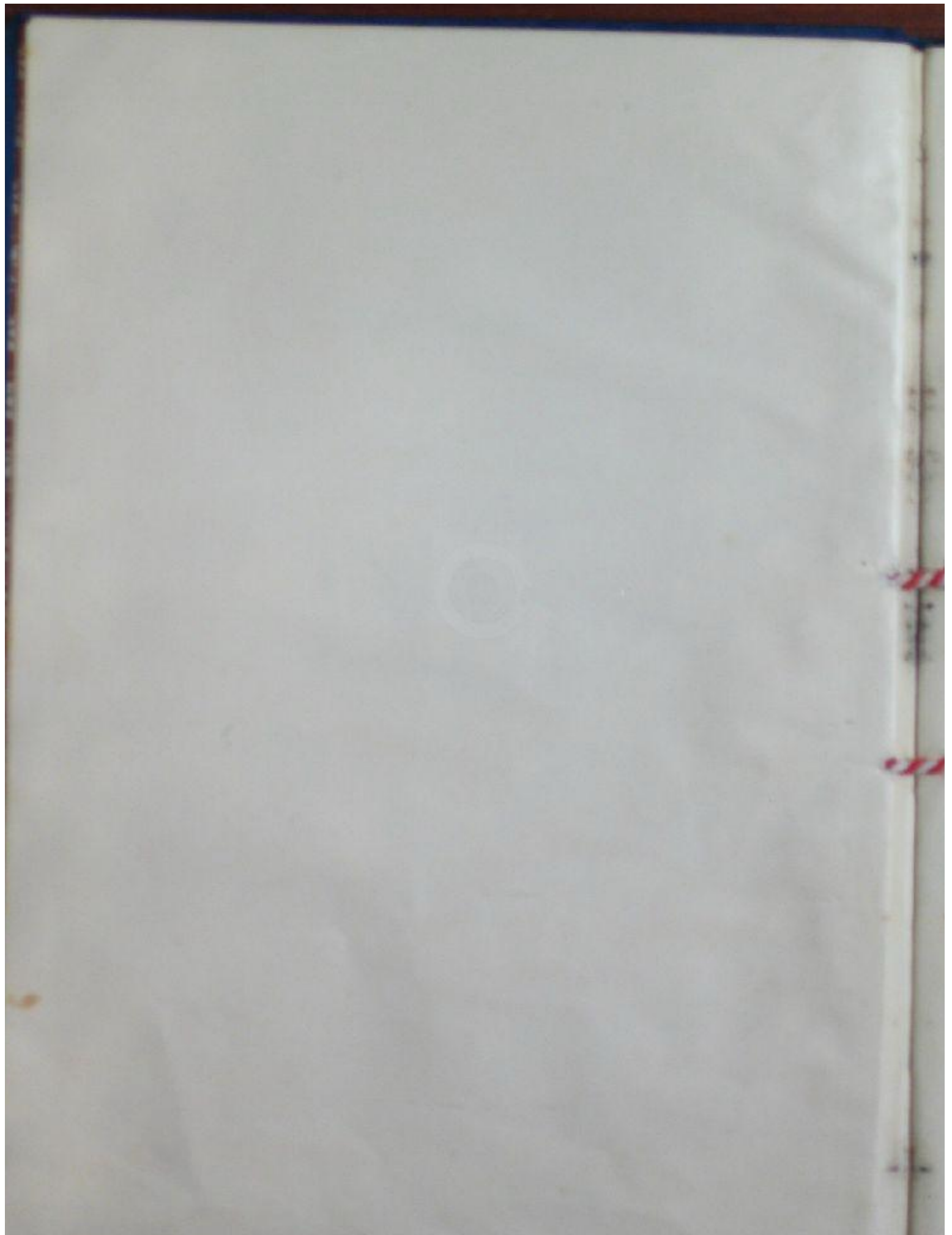

Notár

v. notár

.....
člen

.....
člen

Ober Pocove. (Všeobecne.)

Pod malým vrškom „Ploča“ rozprestiera sa dedinka Pocove. Za starých čias sa najmä menovala táto dedina „Lochanice“. Za maďarskej vlády jej úradným názvom bol „Nagyrocok“ čo po slovensky znamená „Veľké Pocove“ a prilehlá obec lepišská Sv. Maria menovala sa na rozdiel od týchto „Malé Pocove“. Keď prišlo nariadenie o nových názvoch dedín, Malé Pocove pomenovali sa podľa kostola (Gnendmaria) „Svätá Maria“ a „Veľké Pocove“ dostaly názov „Pocove“, ktorý mu trvá až po dnes. Čo sa týka chotáru bravičí je najväčšou časťou sr. maršským chotárom, potom mošovským, blatnicovým, laskaršským, kláštoršským a sr. durským. Popri ňom ležia rieka Turiec, ktorá mu dodáva prúsavčičejú vodu. Niektoré jednotlivé peme majú svoj názov. Tak napr. „Za dedinou“, „Na kráľov“, „ku háju“, „Na duby“, na Plesani, „od Laskára“ atď. Všetky tieto patria do nášho chotára, ktorý rozlohou není veľmi veľký. Má asi 400 kat. juh všetkého poľa. Z toho je väčšia peme, ktorú obrába

Názov obce.

Rozloha.

Veľkosť.

Zvieratá a
vtáci.

Lesy.

Obyvateľstvo.

Zamestnanie.

Križáče.

polníka, oslabok pauzujúci cestu cestu lesy a pastave-
ná pôda. V tomto chobani pa si poluje, poveruje sa tu
väčšou pajas. T vtákov je tu hodne, viam, stráka a
nabov je nadostač, ani by ich ľoľko nebolo beba.
Polom polníka poveruje pšovránsku, penz-tam
poletuje stráľka, bravorilka, myšian a mnoho
iných. Lesy, ktoré dosávajú krásy nášmu chobanu
sú pekne a najväčší z nich je l. v. pánsky háj.
Od Laskára je ich viac, má tam väčší háj p.
Klaško, obyvatel' Pocovic, ďalej p. Ulej a p. Prlička
zo Sv. Marie. V týchto okrem pajasov žije i liška
a pomedzi vtákov stehlík a sova. Ulej Pocovic
majú v celku asi 132 duší a čo rok pribýva ich viac a
viac. Z toho je asi 15 evanjelikov a ostatní sú katolíci.
Sú pamestnaný najviac polníctvom a mnohí pôbia
v štátnej dielni na Orúľkach. S keď sa pahláame,
pas do prísay, je tam niečo čo nás v mukách a
križáči občerství. Sú to križáče po poškov ukrižované-
ho Ježiša Krista. Bohužiaľ sú len tri. Jeden je
dolu na pociatku dediny, druhý pri klineku o
ktorého na ľavo je baňa na pľtú klinek a ňou
cintorinu pre plynulé ošipané alebo iný statok.
Tretý v obecnom cintorine.

Polkoto o našej obci všeobecne a jej
občanoch.

Rok 1918.

Ľudia a chlapci mesticami do vojny obrábané polia
nepriniesly mnoho úžitku, lew aby bolo aspoň z čoho žiť.
Čakalo sa na príchod tých, ktorí stali pri bokoch mačiar-
sko-slovenskej vlády. Ale ešte nadosťnejšie vládli sme
neuverných plavákov, ktorí stali si čas ku Ľetaniu
kovi a pri ním vyhrávali bojuvali za práva slovenské a
české. Vedeli sa čo bojujú, keď sa pripravovali porokarov
svojho veliteľa generála M. R. Štefanika. K nám do
našej dedinky sa tiež vrátili. Boli dvaja a hoci je ich
len tak málo, žanalať jome si na nich ľudí, že je naša
obec a jej občania mohli prispieť aspoň malou pomocou
k vybudovaniu Česko-slovenskej republiky. Bol to pán
Jozef Kemeš a Ľetán Balogh. Bolo ich viac ktorí bojo-
vali a preto spomeniem najprv padlých a potom vrá-
tených sa domov.

Padli: p. Kľaško, p. Peter Turčinka, p. Ignác Ulej, p.

Matěj Gríger a p. Jozef Pákan.

Vrátení: Jozef Kemeš, Jozef Ulej, p. Ondrej Kľaško,

Frančišek Hlavček, p. Ľeráčik, p. Matěj Ferencík, p.

Ignác Trlička a Ludo Dürkovič, ktorý nestoršie pom-
pel.

Ľudia čakalo svojich. Každé plač. Tam kde sa de-

Uroda.

Ľudia vojny

Ľudia legionári.

Padli.

Vrátení.

28. október.

tomu a jemu vrátil mŕi, radosť bola laká, nie pat ne-
poviáli plaču. Ke tam kde sa nevrátil ten otec, syn bol
pŕiál a plakalo sa ešte väčšmi. Avšak všetci priniesli
ovocie, keď dňa 28. októbra vyhlásili vo svojom národe
českého, že rakusko-uhorská monarchia sa rozpadla
a na jej troskách vznikla nová ČSR, v ktorej
česi a Slováci janošie budú v nej pracovať, nepo-
dkladajú si jaen ani hŕo pod noly. Avšak...

Slováci.

Teraz slovenský ľud mohol už voľnejšie dýchať.
Ke svojich litie poŕnych uláčovaloch mohol uká-
pať hnev. Svojich pásov maďarov, klouju pred
lymko nemohol nič urobiť, bol by leniv, rezal a
preto lyto uslyšovali alebo odavŕali sa na bezpeč-
nejšie miesta. Okeď ovišiel odialto pŕia Rosenberg
krečmar do Trenčína.

Rok 1919.

Obecné voľby

Ke nariadenie novej vlády prišlo na rad obecné
voľby, kde bol zvolený za starostu František Hanzel.

Kolkovanie

Došlo i ku kolkovaniu peňazí a cenných papierov.

peniazov.

5. marca kolkovali sa papurové peniaze od 10 K
nahor. Ke nečakane prišiel na Slovensko bolševic-
ky úpad, proti ktorému stal si na odpor sbor
lucčianskych dobrovoľníkov. Do tohoto sboru
vstúpil pŕi marej Augustín so Locovic a p. Ján

Bolševický úpad.

Jakubciak po Sv. Marii. Stratili prav ať po úplnom dokončení bol-
ševického vpádu na Slovensko.

Rok 1919 bol dosť úrodný hoci bol cen pohľ trochu
lepšie obrovňný. Cena statku a obyčia bola na najvyššom
stupni. Na pr. 1 krava 3000-7000 Kč. Pár koní 10000-18000 Kč.
pára volov 8000-16000 Kč 1 q pšenice 400-460 Kč. jačmeň
300-360 Kč. maslo 40 Kč atď.

Rok 1920.

Hned po počiatku r 1920 konaly sa prvé volby do národného
shromáždenia. E jari 1920 bolo rozpustené revolučné národné
shromáždenie a vypísaly sa volby do zákonodarných
borov a do poslanskej snemovne. V nedelju dňa 25.
apríla konaly sa volby do senátu a v nedelju dňa
2 mája do poslanskej snemovne. Na týchto volbách
bolo v celku 5 politických strán. Tšie: Star. poľnícka,
Slovenská ľudová, Soc. demokratická, Star. socialistická
a Ľavosťka. Mal sa blo hášerit medzi sebou. Od
marca ať do januára volieb v každej dedine sa
rečnilo. Do našej obce prichodil akýsi čech p Turč.
Sv. Martina a agitoval proti Hlinkovej slov. ľud.
strane a sľuboval jeho prívržencom peči možné i ne-
možné. Hť rumoval sa počúvať výsady tej alebo inej
politickéj strane proti druhej. T noviny bojovali
proti sebe i tlač ohlasovala sa agitatorsky.
Konečne sa začalo volit. Tri obce volily spolu.

Úroda.

Volby.

Agitovanie

Výsledok

Socovec, Sv. Mária a Sv. Dúv. Volebná miestnosť bola (postavená občanov) v Socoveciach v byte Jána Paleša, terajší dom bratov Plaškoucov. Volebná komisia bola postavená z občanov všetkých troch obcí a volebným komisárom bol p. Andrej Liehner z Bláňovíc. Výsledok bol: Star. pol. 48. Slov. ľud. 50, Soc. dem. 27 Star. Soc. 1. Lid. 1. podobné výsledky iba s malými odchýbkami boli i 2. mája. Na celom Slovensku zvíťazila social dem. strana.

Začneme sa pas hrochov mimo obce a obecných potrebností.

Pri fare a kostole a škole bol nedostatok vody. Tajomní učitelia a duchovní a p. učelia museli si chodiť pre vodu až dolu do dediny. Preto na starosti va. p. farárov, farníci ushali sa kopat studňu. Kopala sa už viac krát a to v roku 1908 začaly sa robiť prvé pokusné vrtanie a ďalej potom v roku 1914, kde prekazila ďalšiu prácu svetová vojna. Studňa ostala pláť. Iž v júli vasp. farár Karol Stranár začal kopat studňu na svoj náklad. Farníci dbajúci tiež na toto, pomáhali a na každého pripadlo po šani. Ižak pre prekážky a iné ťažkosti oslava ponechaná. Pole, ktoré dostáva včay va. p. farár je rozlohou z väčšej časti v Sv. Marii len 4 juhá hĺbky je v socovskom

Studňa pri fare.

Pozemky vasp. farárov

chotári. Pole, prináležiace p. učiteľovi je v pocovskom
chotári pri obecnom cintoríne.

Školské budovy pomaly začali sa kaziť a bolo ich
leba opraviť, než opravili sa. Štíri lemer ani jedného
roku alny nezlygnulo sem-tam to jedno-dve prasiat-
ka. Štieky toho byva malo, ale tohoto roku bolo to
strašné. Klade, či stare, všetko skuvynalo v chlievach
od následkov červienky alebo puše, ktorá je ešte vylic-
itelna ak sa rýchlo ošetri. Horšie to bolo s dĺhom. Dúť
je nie vyliciteľný a preto ošpané len maulo a bolo
po nej. K tomu ľudia nevolali pčiaru pomoc,
jedine pomoc Božíu. Tak ako si prebývaly tento rok
ošpané i požíny, statok musel si ho práve tak preb-
peť. Na požíny statok prišla šintavka a kriváčka,
ktorá hvá vyše hľžana. Prišla v auguste 1920.

T začalo sa s opravami ciest a mostíkov. Opravi-
la sa cesta od Pocovsko - sv. markeho mostíka do Pocoviec
v júni 1925 urobil Dávid Mendel chotárny mostík,
Pocovec - Sv. Maria za 900 Kčs. Obec Pocovec má v
celku 2 chotárne mostíky a 2 v chotári panov. Ne-
počítajúc do týchto ešte hetti probený v roku 1891 l. y.
starý most na Turci, na ktorom pracovalo v celku
5 obcí podľa percentuácie: Mošovec 50; Pocovec 25;
Sv. Maria 13, Laskár 8 a Valentová 4%.

V počiatku jari sa ukazovalo, že poliňková

Pocovský
p. učiteľov.

Oprava škol.
budov.

Chorooba
ošpaných

Šintavka a
kriváčka.

Oprava
mostíkov.

úroda.

práca nebude požehnaná. Keď prešiel polovica mája nastal mrak. Trávy a sena, ktoré sa uharzovali najväčšie neodoslať, bolo ho najviac. Tráva smer pšeničky a narastala pekná, hustá a vysoká.

Rok bol dobrý i na obilie. Raž jačmeň a ovos no nemohlo byť ani jedno lepšie. Len pšenica, keď už pšička natolko tá tráva, bola trávnitá a dobre nesypala. Pomaly klesla i cena statku. Od vojny sa už mnoho dochovalo a začalo byť všetkého dost. V tomto roku vrátila sa z Ruska rodina Štefková a Baloghová, ktorá otvorila neskôršie obchod miešaným tovarom a vyčap liehovin.

Rok 1921.

Rok 1921 pre polievku znamenal porážku, sa cerpim o niečo múky, peniakov alebo doložil z nšpo-reného. No, ale vyžil každý i s tým čo sa mu prodilo. Boli tu i pekné kúty, z dobre obrobeného poľa, ale popri tom bolo mnoho neurody. Fener od rimy nepršalo, tu niekedy ukázal sa malý dažď, čo aspon trochu pomohlo z cesty. Dni boli spané, ba i pána odstavila sa v najväčších horúčostiach, pšička bolo málo. Hlana na orimách tiež mala a jarina. Tu nebolo skoro

úroda.

ani po ťerme vidieť. Táto neurodca pastihla i peniaky
a mláďare. Po ťalve tiež nepršalo a preto ani mláďara
ani peniaky neurástly. Utomto roku konaly sa
v Turci. Sv. Martine t. z. maličné slávnosti. Prvý
raz navštíval ťem p. prezident T. G. Masaryk s p.
Eduardom Benešom a s Alicou Masarykovou.

Maličné
slávnosti.

Vyhnaný exkráľ Karol v r 1921 chcel sa vrátiť
do Budapešti a proti tomuto bola vyhlásená
čiasťočná mobilizácia. Mobilizovaly sa len mlad-
šie počúňky.

Čiasťočná
mobilizácia.

Rok 1922.

Ani tento rok sa veľmi pre poľníkov nevy-
daril. Okrem toho pre sucha nezisly a čo išlo požraly
myši ľahšie ostaly úplne priedke. Stať far chceli
všetci gazdovia ju vyorat, potom sialy medzi ňu
jačmeň, avšak toto mehané iba na milosti Božej
čo sa máloktoému vydarilo. Stať to prišly dávde
Deň po deň vody, či už v studňiach, či už v Turci
pribúdalo. Zeleného krmu ukazovalo sa byť
málo. Luky pri Turci paliata voda, lebo pred tým
24 júna sa naj na Dolnej Ľubni rozlhol oblak.
Dáteklin prvýer nebolo a druhé hoci neskorsie,
narástly. Ale ani mláďare ani dátekliny nedaly
sa usúsiť, pase pre dávde braly sa domov alebo

Uroda

polosurové alebo poloschnuté. No peniačky mohli
narásť ale pas pre dačide nemohly vykopat. a
väčšina ostala ich pod mehom.

Rok 1923.

Požehnaný rok 1923 priniesol poľníkom radosť
a potešenie. R. 1923 dohnal to čo staré roky ponechaly.
Jar bola krás a na Jozeta, 19 marca, sa už veselo
sialo. Jar bola utešená. Pekné počasie umožnilo poľ-
níkom dobrú sebu. Najový dačid nezaškodil, hovo-
ria ľudia a ani nezaškodil. Prišiel a po ňom uká-
zovala sa pekna úroda. Bola oraj pekna. Raž,
pšenica, no istotne prevyššila najvyššieho chlapa
z dediny. Radosť bolo ju žať. Oziminy, sena, dač-
liny, peniačky no dohromady všetko ku tak doji-
malo krásou a bytostou. V jeseni ukazovalo sa
mnoho myši bola to akási predpoved na budúci
rok, že oziminy vyžerú, preto úrady katročily ku
domu, aby myši trávil.

Úroda.

Myši.

Obecné voľby.

O prvej polovici septembra konaly sa obecné
voľby, starostom ostal nadálej František Slavrel.

Voľby
do okresu.

Sk hneď 30 septembra byly vypísané voľby
do okresného zastupiteľstva. Kandidovalo už
8 politických strán. Volilo sa tak ako predtým
v piati a asme J. Paleša a volily znovu 3 obe
dohromady.

Rok 1924.

Rok 1924 s predošlým rokom ukazoval sa skoro opakovane, jedine na jeseň úplný opak nebola. Sta Josefa (19. marca), kde vtedy sa už riadilo tu vyvá-
rialy pane hnoj. V polovici apríla 3-4 dni sa dalo
niečo orať. Keď môžeme povedať „O Dure sa už veselo
riado. Avšak jamé práce boli prerušované časťami
dážďami. Fúrick sa viac krát vyliat. Keď prerahlieni-
la voda peno, tam bolo ho nadostať. Obylie hávnité
veľmi dobre nesyvalo. Leniaky boli stredné. Dážďe
prišli až koncom augusta a hvaly až do „Starý“ (8. sep)
Potom prestaly a jeseň bola veľmi pekná a peniaky
mohly sa v suchu vykopati.

Uroda.

Pašienky patriace univerzitetnej základiny
v Kláštor pod Lincevom dávajú sa na kačajch
6 rokov do prenájmu. Dňa 29. augusta t. r.
vylicitovali ju na 6 rokov 16 účastníci obyvatel-
ia obce Locoove a Sv. Maria.

Prenájom
pašienok

Rok 1925.

Rok 1925 bol pre poľníkov omnoho
prajnejším ako rok 1924. Obylie bolo tiež viac.
Jamé práce začaly sa v najlepšom čase a to
koncom marca a začiatkom apríla. Les pima

1
Uroda

sa ešte preukazovala. V máji neočakávané príšly
holomravy a poškozily najviac däteliny a posiate
plošie. Keď posiate plošie mohli ešte pokne narásť

Keď začaly nové polly do nar. chromaže-
nia a do poslanskej plemene. Keď začali pa a-
gitovali a agitovalo sa ešte silnejšie a pmašie
ako predtýmto. Na celom Slovensku došla
ľudová strana 23 mandátov do poslanskej
memorie a 12 mandátov do senátu.

Polly.

Rok 1926.

Rok 1926 bol prajný, ale nie na
úrodu ani na obylie lež na vodav. Povodne
v júni a v júli zaplavily všetky lúky a pre-
travy byly priedke a vymočky. Turiec sa vy-
lial tiež a keďže starý most bol pily, musel
slalok prechádzať cez vodav, ktorá ho skoro
preliala. Däteliny narástly krásne až poláhlly.
Pšenice podobne, poláhlly a ple sypaly. Žeminy
sa okopávaly pred žatou, byly drobne a
malo sa ich urodilo. V tomto roku 29 au-
gusta bola v Turci Sv. Martine nádherná slávnosť.

1
Uroda

Slávnosť
Plinlavka a
krivacka.

Osvoďala sa Matka Slovenská a Reľan'kov
ústav svojmu účelu.

V septembri pútila plinlavka a krivacka.

Rok 1927.

Jar daždi a mokrá nepriniesla poľníčkovi
radiosť. V našom chotári bola ťažká orážka a
po bránení ostávalo mnoho hrúd. Rok na otytie
bol pľecne úrodný. Orimynny, no ešte ako tak, ale
jariny. Jačmeň porazený a melky. No, ale parado-
val sa pľúčka nad úrodou pemiakov. Chvála Pánu
Bohu pemiakov bolo dosť, no aspoň stých malol, pľúčka
niečo úsporit. V jeseni (jeseni) tohoto roku byznily
velmi ošipané.

V auguste bola v Turč. Po. Martine veľká ma-
nifestácia proti akcii lorda Rothermerea.

V septembri obecne volby, starostom ostal
i nadalej starosta bývalý František Hanzel.

Do tohto roku pripomenieme si i kostol,
ktorý s príslušnými farskými stavbami bol
doležite opravený. No, opravený omazaný a
okrášlený bol už i predtým a to v roku 1904 pomá-
hali i farníci a veriaci pri nitrovaní. Robil sa
i pitvor, ktorý sa ku kostolu celý pristavil, oblieh
sa celý ako od vonku tak i od vnútra a opravil
sa hromozvod. Plaval sa i chor. v 1914 bola postave-
nená železobetónová psovica, avšak veriaci a
farníci boli oslobodení od prác a povinností.

Uroda.

Manifestácia.

Obecne volby

Oprava kostola
a farských budov

Roku 1927 bola pokrytá celá oblasť novým syndromom
opravený bol cintorín a cemenitom pokrytá vykopka.

Roku 1928.

Prišla jar a jarne práce musely sa začať i začaly
sa. Avšak poschodené plochie poškodily holomvazú
a severné vetvy, ktoré poškodily najviac pšenice.
Ešte i myši pamišaly sa do toho a pretože
kina bola mierna bez snehu, mali ju bezy vyžívať.
Rokník prišiel temer do zúfalstva a pomáhal si
preto ako vedel. Sial medzi ňou jačmeň, ale ani
teno neuradil a preto sa oslu z tohoto neubaro-
val. Na miesto tohoto jačmeňa narástla ohnica a
pretože ohnica bola viac ako pšenice, vytrhávali
z pomedy nej pšeničné klasy a ostatnú burinu
pálili. Mal tohoto roku napričinil škodu jarím,
zemiacov a krmu. Následkom pozdných májových
mrazov a veľkých hromoslav a sucha v júni, v júli
a v auguste bola táto neuroda. T usay z jaskov
a plvaní väčša vysky a preto i malá sludica
pri pajte z ktorej tu pasice sa slatky sa napaja-
ly, vyskla a preto musely sa pchať každý
deň a napájal v Turci. Bola to nespokojná
praca občanov, ale proti vôle Božej nemohli nič

uroda.

Suchota.

Už desať rokov minulo tomu, ako skvillá sloboda národova prelo pponiname si na deň v ktorom utvorila sa česko-slovenská republika. Ale musíme si pripomenúť i na to že desať rokov je tomu, ako padli vo vojne mnohí naši slovia, bratia a imi pokrevní. Desaťročie hoanie česko-slovenskej republiky bolo po celom Slovensku oslavované preto i pím škol. Ľuď škola v Sv. Marii pripravila v škole malú oslavu.

10 výročie
č. S. R.

Rok 1929.

Žima rokov 1928-29 bola prekvapujúcou v všetkých občanoch, lemer deň po deň samé holomrazy a najviac pred vianočnými sviatkami prišli silné mrazy. Ale namiesto toho čo nebolo malou na začiatku pimy navrátilo sa ho teraz a na to prišli zase silné mrazy a pevné vetry. Samozrejme je i že všetko mrazilo čo bolo tekuté. Polohy, slane a Turiec, všetko to bolo pod snehom a ľadom. Sta pátlačke pri svätom kríži boli naviete veľké páveje, takže i prenáška ku planici nebola možná.

Veľká pima.

Občania Plocovic a Sv. Marii 3 brat' museli prekopávať veľké páveje melu pcesty. Veľká obava nastala na jar. Gardovia sa bali že sneh sa odrazu slopí a zaplaví všetky lúky a paplavy

úroda

všetky líby a vynokne všetko obilie. Ale nastal opäť, lebo púch sa klopil pomaly. Jarné práce pobili poľníka s radosťou a v dobrom počatí. Tešil sa už teraz na peknú úrodu. Dal mu ju Boh ako si ju priateľ na klou si už dávno sponímal. Bola ozaj pekná, a môžeme povedať, že sa urodilo všetkého dost.

Valby.

Tohoto roku boli vypísané polky do národného phtomaxenia pri klouj už hlasovalo 29 politických strán.

Boh dal rok 1930.

úroda.

Po úrodnom roku 1929 prišiel neúrodný rok 1930. Zima bola mierna, jav daždivá. Jarné práce sa pobili v blate a na vlnu. V prime ukazovali sa myši a na jav na marixadnie vrchnosti musely sa haviť. Začiatkom júna prišly hmičosti a severné vetry a vysušena pôda sa hlboko rozpuhala. Pre túto ho učnosť, klova hvata až do jarny nemohly sa ani peniačky obovať. Aká mohla byť polom úroda? Prvé daleliny v pies očnatých peniach nedošli ani do klavok, ani nekvilly, uskaly na koreni. Druhé sa prebudily a pašaly pašť, až sa daždivého počatia v auguste a kvonily sa až koncom septembra. Ke ozimymi neboly ešte také plé ako sa predpokladalo len dažďe cez jarnu ju poškodily. Porástla jariny

boly priedke, drobné. A keď tomu na pokosené padol dažď
a čo sa malo urodilo, to sa porušovalo položnými domov.
Zemiakov sa ešte tak urodilo ale brehina ich bola pln-
ných. Hrnem malo, lebo i trávy na sená byly priedke a
mláďaz neurodilo. Dobré bolo plyn, ktorý mal najakú
prásov je mimelého proku.

Rok 1931.

Všlupujeme do rokov, ktorý je plný udalostí.

Uroda bola polníkov ešte porušovaná, úplne
bol arda každý spokojný.

Uroda

Zahľadíme sa trochu do obecných záležitostí.

Boly vypísané obecné voľby v jeseni a starostom
ostal Fr. Hausel.

Ob. voľby.

Obec Plocove rokom 1931 dáva sa pokročilejším
čo doberaz okrem ciest a mostíkov nepočuli sme sta-
vať nič, teraz začína obec Plocove so spoločnými
silami stavať obecnú strážnicu.

Založenie dobr. has. sboru sa stalo už v ro-
ku 1891. Sbor bol plosžený z 3 obcí, asice Plocove,
Sv. Maria a Laskar byly tie to obce. Zakladateľia
sboru boli bratia Štefkovi zo Plocovie a Ko-
vačikovi zo Sv. Marie. Hneď po založení sa
kráľky čas postavili jednu strážnicu, aj to po

Strážnica

obecnéj nákladnej dane. Potom zakúpili 4 koleso-
vú striekačku, ktorá tiež nebola nová. Pochodila
z obce Kláštorca pod prívom, náklad prášali
tiež podľa obecného nákladu. Za krátky čas sa
obce Laskar vzdala spoločnosti. Socovec a Sr. Maria
Laskar vyplátili. Od tejto doby sa Socovec a Sr. Maria
v tomto ohľade spolu. Malo pred svetovou vojnou
si tieto obce kúpiť druhú alebo novú hasičku
striekačku. Náklad prášali ako predtým. V tomto
pomere existoval spolok až po rok 1931.

V roku 1931 starostovia obyvateľov obcí a to:
František Šlaunel starosta zo Socoviec a Ján
Oudrik starosta zo Sr. Marie videli, že už hasič-
ská strážnica je taká stará, že sa nevie ani opravovať,
povolali spoločne výbory a dohodli sa, že je
nutné vybudovať spoločnú strážnicu hoane
väčšiu, aby v nej mohla byť i ob. poradaňa. Jedno-
hlasne sa ustáľilo oraj ju vybudovať. Bolo hned
prejednané, že ako budú prášal náklad tieto
obce. Dohodli sa, že obec Socovec bude prispievať
60% a Sr. Maria 40%. Hned sa spravila a pod-
pisala písomnica. Do písomnice bolo pojadé, že
obce si dajú samé na celú stavbu všetok potrebný
material, na čo poverili starostom obcí, aby sa
starali o material a všetky pučné a dovozné

Material.

práce. Práce byly občanom platené dľa ustálenej ceny
v pápisnici. Pozemok, že dá obec Socovec pod spoločnú
hráňnicu, ktorý pozemok ostáva vždy majetkom
obce Socovec. Toto sa podpísalo 9 členmi ob. pastupiteľ-
stva obce Sv. Maria, že ano ostáva vždy pozemok pod
ktorým bude stáť spol. ob. hráňnica majetkom
obce Socovec. A tak sa vybudovala v roku 1931
hráňnica, ktorá pri spoločnom vybudovaní stála
32,000 Kčs. Kurársky staviteľ bol Dávid Mendel
z Kľaštova pod Lučivom. Tiesarsky bol z nemeckého
Pravna. Hasičský sbor prišiel tiež pomáhať, tým že
vykopali pískady, vápno pahasil a pod dlahku
nasykali piesku úplne zadarmo. Ostatné práce sa
plátili občanom. A tak v roku 1931 neskoro v jeseni
bola hotová. Posviacku hasičskej hráňnice a
hasičského práporu robil hasičský sbor až v 1932
Posviacka bola veľmi pekná. Lučivštilopa na
nej niekoľko sborov aj obyvateľov z iných obcí.
Pri slávnosti bol prvým dobným pečútkom pán
Senátor Hlinkovej ľudovej strany Gabriel Wölko
z Kľaštova pod Lučivom a pán notár Ferdinand
Turaj z Mošoviec. Po slávnosti bola tanečná pa-
bava. Prali si všetci spoločne na paravie.

Ľuďe nezahojili sa pany, ktoré spsobila
hráňnica svojím nákladom, už obec Socovec sa-

Hráňnica.

Posviacka.

čína stavať nový most na Turci.

Ku koncu roku začal sa stavať. Veď dosť už bolo trápení a pobohy so starým, alebo keď ešte ani starého nebolo. Už i starý most sa viac krát opravoval, lebo jednak občania videli, že by to stálo mnoho peňazí na nový a jednak preto, že chceli mať aj most. Tento starý most stojaci niečo vyššie od toho bolo bol stavany roku 1831. Prešlo niečo vyše 10 rokov a most, alebo aspoň niektoré jeho časti vypovedali službu. Roku 1904 opravila sa veľká časť. Opravila, hrady, dlažba atd.

Starý most.

Oprava.

Veľkú opravila sa i cesta od hale ku železničnej zastávke. Ale tak poplácaný most nebol dlho. Roku 1920 postavil okr. úrad most a prerušil ho pávormi. Ale pávori neplatily, lebo smeli občania v pobrehe prechádzali i cez laky. Toto hvalo žľoby. Socovskij občania nevedeli čo majú robiť. v lete r 1926 nahradili preto starý most novými brouami a doskami, aby sa aspoň peši dalo prejsť. Takto potápaný stál až do júna 1931, keď sa prútil. leď 4 mesiacce museli občania páprah a slatky preháňať cez podu. Eľe bolo i s vorením dreva, keď museli občania nechať drevo na mostom. Hrady v Turci. Sv. Katarine hoci vedeli, aké nebez-

pečie hoxi, keď občania prechádzajú ešte cez polozručený
most a nestarajú sa o to. Teraz nedalo sa už mnoho
reparovať. Tane platnosti prihádzaly na okresný
úrad od občanov z obce Socovec. Žiadali vyslať
komisiu, ktorú potom museli sami zaplatiť. Už
bola nádej, že most začne sa pomaly robiť. Už pred
tým roku 1924 Povodňská úprava dala podporu na
novostavbu 5000 Kčs, ale čo sa dalo toho vykonať
Okr. úrad v jeseni r. 1929 stanovil takú percentuáciu
pre občanov, že ju musel prijsť. Na notárskom
úrade účinkoval notár menom Toraj, ten akoby
nechcel aby občanom sa uľahčilo. Skôr penátor
H. P. L. L. pan Wölko predniesol vec p. Krajinšké-
mu prezidentovi, ktorú potom porokoval plávať
most. Zvlášť postaral sa o správnu percentuáciu,
podľa ktorej majú prispievať obec Socovec 35%,
Sr. Maria 25%, Laskar 4%, Mošovce 35%, Kľačlov
pod Lúčivom 1%. Valerková nebola počítaná
do tejto percentuácie, ale neskôršie bola prijá-
tá. Slovenská Krajina prispela na stavbu
mosta v hodnote 73,000 Kčs. Stavba bola za-
čatá v decembri roku 1931 a v januári 1932.
Pilotne sa začaly obijať pred vianočnými
sviatkami, ostatné v novom roku. Tu dal okr.

Podpory.

Percentuáciu.

Stavba
mostu.

úrad parobil ^{neramesluaným}. Stavbu mosta previedla firma: inž. Kleinera z Bratislavy. Drevo väčšou do-
dalo kláštorské pánsko za 12 500 Kčs. Náklady
na obyvoch ^{praudel} boli navrhnuté v januári
1932 a doplnené v lete v júli. Štrk na náklady
vozil sa na prácu od žel. stanici z baue Mich.
Bielik na prácu od obce po skalie alebo
z baue Luvany Ferencikovej. Mimo čiastky,
ktorou na stavbu socovského mostu prispela
Slovenská Krajina ostávalo neuhradené
nákladu 33,326.70 Kčs, z čoho na obec —
keove pripadlo podľa percentuácie vyše 12,000
Kčs. Obnos bol rozdelený na zaplatené dane,
ktoré platili občania podľa svojich majetkov.
Avšak, tí občania ktorí vozili štrk mali to
odpočítané ba niektorí ešte i parobili. Tí ma-
jiteľia majetkov, ktorí nevozili zaplatili túto
čiastku v hotovosti. Trvalo to nao dlho, kým
prišlo to všetko na poriadok.

Stavba mostu, číže náklad dlá udajno
obr. úradu v Turč. Sv. Mariane, činí 130,000 Kčs.

Rok 1932.

z jannymi prácami sa začalo v druhej polovici
apríla. Bolo mokro a chladno. Leto jaro bola mäsna

Stavba
mostu.

o hrnu. Dolytok na paňu sa vyhnal vo prvotodňom
pondelok (16. mája) a na silu. Neuroda nebola veľmi
pekná podľašť oklamala polníka „Neuroda pšenice“.
Lino, keď sa začalo vyvíjať paškrela a usklo. Hama ťroda.
bola malá a červená ako paprika. Z 10-12 hrňov
sa namladilo viac ako 1 1/2 miery, ani drubez
ju nechceli žrať a lymela od toho. Pšenice na
siatie nám padovazili urady. ťroda jarin,
dabliny, pemiakov, ovocia a hrnu bola obslj-
ná. V roku 1932 začína sa robiť vicinálna
cesta č. 10.

Plán hradskej do Mošovice probila
administratívna vrchnosť Turč. Lupy. Ale tento
plán r. 1912-1914 prekazila svetová vojna. Obča-
nia, ktorí cheli vyvážiť hrnoj, musely jamy
zakriť lehlom alebo páždím a tak im to išlo
lepšie, lebo už bola taká pla.

Po vybudovaní mostu bol utvorený
prvý vicinálny výbor. Jeho členovia boli:
František Hanzel, Michal Bielik a Štefan Balog.

Vicinálny výbor schádzal sa 1 krát počne.
Vicinálne výbory robievajú vicinálne rozpočty
od roku 1930. Stavákanie násypov a oprava cesty
v dĺžke 50 m začalo r. 1932. Hameň bol odstrel-
paný v štatistickú asise na objednanie okr. úradu

Vicinálna
cesta č. 10

Vasbrelovali ho cigani podina Tary zo št. Peshiv.
Vozilo sa v júni a v júli a to podľa percentuácie:

Percentuácia: Grovce 35%, Sv. Maria 25%, Laskov 4%, Mošovce 35%

Zláštor p. Lúčvom 10%, a doplnené bolo pieskom,
ktory je pri srske sv. Jána Nepomuckého. Ale
bolo by nebolo na poriadku, keby tento štrk stáčil
Umnoho väčšia časť štrku sa brala p. bane
Michala Bielika. S týmto kamením kavažala
sa cesta, ktorá je bližšie žel. zastávky. Keď
po celej dĺžke bol už kopec pri kopci, prišiel
inžinier p. technického oddelenia v Turč. Sv. Martina
a keď bol dostávajúci počet kubíkov, vyslal dva
krajinské valchy a chlapov, aby nám cestu vyvalkovali.
Už tu máme dôkaz, aká mohla byť prvá cesta,
keď idúci vďaka pri br. "Kučkach" tak kaviakov,
že cez celú poboku ho nemohli vyťahnúť a museli
ho nechať tak i cez medzú. Týmto sa musel
vozit piesok, tým ju okres neprijal do svojej
obresnutej cesty. Na túto cestu sa kaviak, pokiaľ
podáva porpočet.

Valkovanie:

Slintavka
a kriváčka.

V novembri prišla slintavka a kriváčka.

Rok 1933.

Rok 1933 bol vo svojich úrodnosti asi priemerný.
Prvé dateľiny boli poškodené jarnými mrazmi.

Druhé už ako- tak narastly. Čakali sme i na
peknú úrodu ozimny. Najmä pšenica narástla. I úroda
čo gazdovia posiali starú i tá narástla, čo, malo na
peniačky úroda rúchila. V ľahkých piesočnatých
peniach sa sova máklo čo sa posialo. Úroda
peniačkov bola 30-35 kčs.

V Mire konali sa národné slávnosti k pa-
miatke Tribinovi, na ktorú sa zúčastnilo mnoho slávností.
občanov zo Presovej

Obec Povece starajú sa o gazdovstvo postavi-
la o tomto roku obecnú budovu za 1000 kčs do klo-
nej umiestnila nový triel s 3 riečicami za 5000
kčs. Mal slúžiť k čisteniu obilia. Obecný
triel.

Rok 1934.

Rok 1934 bol o niečo slabší než rok predš-
lý. V tomto roku jarné mrazy poškodili prvú dľa-
betinu a predostala priedka a drobná. Niekoľko
ju lauské škriško prevyšovalo. Čo, druhá ju
nahrádila. Narástla veľká až poláhal. V auguste
i j. v kalve obolo 15 prišly dažďe a gazdovia sa
strašovali, že prídu o pokosenú jarinu. Ale po
štyroch dnoch sa vyčarilo a úroda sa suchá a
pekno porúchala. I keď už je úrodný rok tak aj
peniačky narástly. Tohto roku bol ustanovený
úroda
Sl. monopol.
Kantóna...

livá choroba osýpaných.

Rok 1935.

Uroda.

Sta rok 1935 nemôže si gazda tak spomínať, ako na rok 1934. Tiež ani teraz nemôže sápolník nikat pánu Bohu, jednak uroda mohla byť lepšou. Teričila veľmi polníkov. Rieči tie vysoké ale tiežke a malým klasom. Pšenica, čo išle slaci, aby sa niečo do tohoto sudčeka nasypalo. Jariny už teda menšie ako skoro vždy ale dačo každému. Leniakov bolo dost a pekne. Krmu a ďaleiny tiež dost.

Rok 1936.

Uroda.

Rok 1936 bol ešte chudobnejším pre polníkov. Keď sa hovorilo o roku 1935, že je niečo málo tu muselo sa povedať že ho není. Ale ten polník je tak puzaný po kemou a kem s nim, že není možné, aby nemal čo z čoho žiť. I keď by aj tento rok ale inérody nahradia nám to viackrát.

Pšenice a pánu ubarovali sa hneď po spočiatku hiedanými. Ale, čo aspoň trochu muarejšť gazda, mohol pekne vyžiť a z väčšieho gazdarsťva mohol i predať. Jariny prvoru malé. Krmu

a däteliny tiež nie veľký nadbytok. To, ale nedostatok krmu umožnila zlepšenie neskôrá pima, pre ktorú gazdovia mohli pásť statok na paši temer do tianca.

V roku 1936 podmuravali sa na kostole veľký vonkajšie piliere a obyvatelia či z našej dediny či z filiálok dodali prídavné práce.

Oprava
kostola.

Kui nespamätáme odbevy naša obec je pod notariátom mošovským. Teraz na príadost' aňa 16 novembra 1936 vstúpuje pod notariát kláštoriský.

Stá notariát.

Rok 1937.

Rok 1937 pláva sa už lepším pre poľníka. Zlepšenie vidno na vŕelkom. Hle pekna úroda postavila sa pri paži. Každí jedným slovom možme povedať nebolo tiež z jesene roku 1936 vynokla a ukarovalo sa, že jej nebude. To, ale koldčov bolo. Pšenica vrasla pekna a bujna sta krobky. T jačmeňa bolo dost'. Ovos prevyšil i pšenicu a keď sa pozrelo na laby nedozretý bol ani pelený koberec rozprestretý po poli. Zemla-kov krmu däteliny bolo tiež dost'.

Úroda.

Rok 1938.

Loku 1938 privolaваме: „selubou do práce.“
Uved' máme pa čo pracovať. Hovoríme tu o pro-
de, ktorá nahrádzauje neurodu v iných pokoch.
Pšenica, raž, jačmeň a ovos, to všetko bolo rovnako
požehnané púkov všemohúceho. Leniakov tiež dost'.

Už viackrát' nahneval nás Turiec, ktorý
asi v strede cesty od žel. zastávky a mostu na
už viackrát' vyliaba časlo pnenožmil cestu. Bolo
to skoro na den jarnom a jesenom ponačku.
Hly Turiec už nezarapatil porcho dol pa pizimálny
výbor upevnil' breh Turca na useku 35 m. Drevo
na upevnenie dodal podnikateľ pokohy). Bol to
p'au Tomova staviteľský majster v Turč. Sv. Blatnici.
Do škár medzi kolmi podnikal pa navozil' šhku
p. Kaluš z Kľaštoru pod Trnecom na svojom
nákladnom aute. Piesok bral p' baue Michala
Bielika po Laovier.

A slovenský národ už volnejšie dýcha,
keď dňa 6 októbra 1938 vyhlasujú predstavitelia
slovenského národa Slovensko do teraz ako
príslušku Č. S. R. pa autonómnu krajinu. Teraz
môžem pomeniť č'ie vodca slovenského národa
už nežije a krátko pred svojím vyštávkom

Uroda

Hlat'.

6. október.

dňa 16 augusta 1937 líčko usnul v ružomberkej fare 16 august 37.
Je nim Andrej Hlinka. Jeho nástupcom číše predce-
dom slovenskej krajiny pláva sa Dr. Jozef Tiso a
iní ktorí s Hlinkom pili, verili a v jeho dušali
slávajú sa jeho pomocníkmi.

V septembri a v oktobri kúrila
stinaľka a kriváčka.

Stinaľka
a kriváčka

Dňa 22 septembra konaly sa obecne
volby, v ktorých doberaz skoro 20 pochybných starosta
František Klausel dohovoril úrad a na jeho miesto
stal sa starostom Andrej Paško. Pokladníctvo
poučchal si naďalej starý starosta.

Obecne volby.

V novom slovenskom pivode začína-
me pracovať a prevádzkať sa. Už cez celý rok
podávaly sa rozpočty na elektrizáciu obec Locoove.
T dalo sa, že Spojené elektrárne sever. nap. Slovenska
v pitine vyslaly do našej obce najprv inžiniera polom
nabladnúť auto, ktoré bolo naplnené akýmisi
slipmi. Ke keď sme čítali na aute „Koučlaněný
voz č. 3“ už sme vedeli, že chystá sa niečo, čo obec
Locoove ešte nevidela a nemala. Vedelo sa
Spojené elektrárne chystajú sa započat' elektrizáciu
obce. No konečne neskoro v jeseni asi 4. novembra
pačala sa práca. Prvé čo bolo, bolo kopsanie jámy
smernou od hlavnej siete, ktorá vedie cez blízke
polia kv skániu. Tam je postavený hlavný slp.

Elektrizácia
obce.

čire transformátor. Od toho veľa siel do dediny. Medzaleko správnice sa siel pokračuje. Jedna pokračuje do dediny, druhá odbočuje smerom na h. Staniv. Pily spláti a drôty začali lákať už na práhu. Končne prešiel celý december i pivočné sviatky, nastal rok
1939

Elektrizácia
obce.

a z prácou

ešte neboli hotové. Osvetlenie dediny, ktoré pozostáva z 3 lamp 15 Watt 2 polnočné a 1 celonočná, začalo 11 januára 1939. V tento deň prišli páni Spojených elektrární a vyčítali stavbu elektrickej siete v obci Pocerov. Mnohí občania dali si svetelné pripožky a i motorových je dosť. Uhmý náklad na elektrizáciu obce Pocerov činí 36 000 Kč, avšak na toto prispel okresný úrad 18 000 Kč a plynajúciach 18 000 Kč musela si obec poričať na desať počtu požičku a v pohnakých čiastkach vyplatiť. Túto požičku spláca obec Pocerov z obecných prírážok.

Náklad.

Dosť bolo noei, svitaj, svitaj.

A znovu vedenie mi káre napísal niekoľko riadkov o udalostiach z marca 1939.

14. marec.

"Slovenský samostatný štát". Keď pekne knožú slová, keď hynie a dvácať rokov utlačovaný

Človek môže si pľobodne pracovať a doma byť páu páuom. 14 marec je nič iného ako pokračovanie 6 okt. A keď príje duch slovenský a bude ríť mačky dardb- né si malý nepriateľ po našom pvičení.

Na tajnom hlasovaní sa slov. páu, štát alebo nie hlasovala naša obec pod hielou pastavou.

Hlasovanie

Na oslavu vzniku slovenského samostatného štátu a pároven Slovenskej republiky upravila p. h. ľud, škola, slávnosť.

Slávnosť

Uroda polníkov bola ešte oblojná.

A bolo všetko čoho si polník nasial. Len prvé sená pokosené bochu pínokly. No, ale ako pínokly tak i uskly a pozvážaly sa domov. Pevica sa pínou neukarovala a dokonca môžeme povedať, že bola najlepšia. A keď hovoríme, že mu Páu Boh požehnal pševicu, pavieme, že mu všetci svätý požehnali jačmeu ovos a iné polnícke pastliny.

Uroda.

Pri revízií videl 14. III. 1940.
Jozef Píso

26. október stal sa tiež jaurým v historických aú slovenského štátu, preto i našej obce. Je to aú polly nášho prvého presidenta Kľože by bol mohol byť našim prvým prezidentom ako aú Jozef Píso, ktorý mal dôveru celého národa, ktorý bol a je orajstunym vodcom všetkých Slovákov. Právym aúom bol

26. október.

26 október, celý svet sa na nás díval. Voľením no-
vého prezidenta mala Slovenská republika všetko,
čo má samostatný štát: hlavu štátu, vlastnú vládu
armádu, peniaze i všetko ostatné. Štá čelo novej
vlády, ktorá sa ustanovila po voľbe prezidenta
s ministerským predsedom dr. Ojlechom Tuhom,
išla do budenovosti.

1940.

Všetko v zimnej nálade čaká nový rok
1940. No, a dočkal sa tohoto. Nový rok sa
habeľný do snehového zimného rieča praviť
k nám v znamení ľubej zimy. Január a i
Február najľepšie vyhoveli meru - zima -
šuah sypal sa ľemen nepretržite. Bolo ho
leaa dost. No, ale sneh nešhodi na okimny,
hoci je ho i hoau, ale šhór pociťli sneh a
zimnu iu. Vlaci ľimní sa do sloaól. Zolášť
pociťli zimnu garacovia. Školy au nie, keď
pruaké ľujavice spoku so ľiľujmí sve-
rákmi navievaly garadom mnoho snehu
na chodníky do ľumán, tak že museli
sneh garacovia machrat' prehadzovať.
Zima roku 1940 bola ukrutná. Všetko
bolo pod ľilujm ľadom, čo ľoľek ľumánúť
mohlo. Najhoršie byly ľruaké severáky,

ktoré hoci sneh už ani nepršal, navievaly do
líšim veľké kaveje a ložak, že braly sneh z
mŕkov a kladly do jam, ako keby chcely sro-
vať kopce z jamami. Tmí neverim, ako máno
opísať tieto prudké severné vetry, ktoré vla-
stne urobily zimn takou krutou. Nedalo
sa lenuť na ulicu ani vyjsť. Každý poči-
lie ich ničubij. Práci, ktorí chodili do škôl
do Turč. Sv. Martina často do školy ist' nemoh-
li a keď sa išlo, tak zase vlak meškaj 2-3
hodiny, súe karavávanýj prehadzovaním vetrov.
Zima hľada sa i do príbytkov a do gospod-
ských budov. Malo keby sa klane, že gospo-
de pamreke hnoj v maškali, muselo to
beť byť, keď sa tak stalo pomiektorým.

Občina rada dostávala často maria-
denia, podľa ktorých mala mať na starosti,
aby na verejných cestách nikde neboly na
prehadzku kaveje, ktoré mala dať poodka-
dzoť. Zima nečičila ani tomuto a karavá-
vala ešte aj prehadzku. Občina z obci Socove a
St. Maria 3 krát museli prehadzovať sneh z ces-
ty, idúcej na keleniční zastávku Kľačkov pod
Lnievom. Najmä veľký kavej pri Sv. križi na konci
dediny zabranoval prehadzku, ale i po celej ceste bolo
snehu nadoslač. Po jasným slonom, skoro po celej
ceste bolo naviatk snehu až do 1 meha vysoho a

mestami až 2-3 metre. V labejto ľuhej zime
preto narobilo sa aj hoane škody. Púhé mrazy 30°-
-40° nepriniesly pre gazau osob a zvlášť mi pre
zahradnikov a zahradu. Dost' čo rajace poobkry-
zaly stromky, no ale to nestacilo tieto severné vetry
poškodily stromy viac. Tu dume to na jar a na
leto.

Nastala obava ako zmiznu ľoľhé zaveje
a zvlášť veľký zavej pri sv križi. Páli sa aby
blízko byvajuceho obyvateľa Michala Káňaryho,
ľoľhá voda z ľoholo zaveja nenarazila na jeho
obytný dom a nepoškodila ho. To koniec by to ľuhej
zimy sa konči. Ved' bolo jej dost', aby sme poznali, čo
je zima. Snehy začínajú sa topiť. To chvala pánu
Zjohu sneh topil sa skoro nebada ľéne, ľahšie obava
občanov o zavej prestala. Turiec boluštipol, ale
sa ani nevyhial. Vidno bolo, že nastáva obrat a
prechod zo zimy do jara. Polia pomaly očernely,
ľúky oreleuly a ukazaly sa nam v jarnom ľate.

Na počesť prvého vyročia našej samostatnosti
usporiadala prim. kat. ľud. škola, spolu s Ľilinkovou
gardou, s H. S. L. S a s ľaničskom ľávnošť ľuča 14.
marca 1940 v miestnošti ľas strážnice, na ktorej
oslavil sa 14. marec a pripomenul sa jeho veľký
význam pre Slovákov v agjinach.

Ľoluh pomaly začína vytahovat' zo ľhodol

a jamé práce začaly. To prerušované veľmi časť-
mi dožadami nešly po svojom obvyklým tempom.

Laudelho však gardova porali a kasiati jamé
obhynny. Stádal pre neho trochu voľný čas, čakal
a obzerál okminu a myslél na tohoročný úrad.

U oaslipme trochu sa gardu a kahláč-
me sa skoro k nám nepatriacim veciam. To,
predsa keď patrú naša obec do farnosti Sv.
Starie aspoň niekoľkými piatkami opíšem
odchod starého a príchod nového p. fard-
na.

Už dávno sa povrávalo, že vdp. Julius
Felix po smrti svojej sestry oáide. Tak sa
aj stalo a jeho miesto vymenil 1. mája 1940
vdp. Stefan Hribik.

Bolo po dožadivej jari a čakalo sa
pomaly na žalvu. To gardova skoro vždy
pred žalvou panyšlajú na práce ako by
spoločenské, ako opravy ciest a mostíkov.
Tak sa aj stalo: v júli bol na to najrihoa-
nejší čas, lebo pre dažď a malo horúce kto vzdia-
lilo a palilo žalvu až na posledné dni júla
a na august. Hned' spočiatku horový garda
ustalil niekoľko socovských urbaristov do hory
naprúvať mostíky. Niekoľko chlapov napravilo
ba od nova spravilo 2 mostíky.

Ksi bi dui žalym socovsko-somarsky občan
(veriaci) ocitol sa znovu na ceste vedúcej do školy
a kostola. Skoro v inom smere vinie sa,
nová cesta. Kábrá póda musela sa po-
tom zaviesť, načo tiež bol určujú jedu deň.
Pracovalo sa ručne aj dovozne a zo školic
zavádzala sa nová cesta. Robila sa zvlášť
na návrh vap. farára, ktorý tiež pri nej po-
máhal.

Potom pomaly míňaly sa dui do žal-
oy. Obilky zrela veľmi pomaly a to pre-
časté dažde. No, toho to bola sme sa tuer
cui nezohrali. Iba z pekne a horúce dui
môžeme pripomeniť. Tj to byly ešte iba na
seuá. Ale žalva pomaly jeduako prichádzala
hoi už aj dost neskoro vzhľadom k ostal-
nym rokom. Uroda nevyperala najhoršia. Uvi-
díme ju pri mlátení. Raž sa nao pševica,
hoi pomaly a ručne už zriedkavými daž-
dikmi dostala sa domov. Trošak na pokoseu
jačmeu pustil sa dažď. Preto hval a myslelo
sa, že jačmeu (ktoré toho byly veľmi krásne
polahmi a pokoseu), ktorých bolo viac,
porasli. No, gazdovia chránili ako sa dalo
Leučo malý sluečný žabeska, už obracali,
aby sa aspoň trochu sa žeue pohol aby tak

doňami dostalo sa času, aby zbožie ešte neporas-
leuie dostalo sa suché do stodole. Sôlo to pomaly
ovos a ostalšie जाने obilniny, a krmivá dos-
tali sa domov. Ke potrenie trochu also toho-
ročie zbožie bude sypat'. Roz' bola dost' pehna-
aj vysoká, klas pehny a preto aj dobre sypala.
Ke, pšeniica na očakávanie prekvapila.

Myslelo sa, že bude predsa lepšie sypat', hoci
nebola ani so otrasle chýrua. Ke jaruie a
ovos sypaly najlepšie. Ke predsa ma' len
garda dost', aby vyšiel. Zbožie je v susáku.

Rokuie popraval už všetky garďovské
stroje, a myslí už na zimú. Kebe nič zvlášť
ho, veľko s pokojom očakáva zimú. Zima
neočakavane, hoci ani nie veľmi závažnú
prišla z raku ľubá, napadlo snehu a hneď
začalo dnt' sa severu. Začína byť ako slau.

Dňa 15. decembra konalo sa v obci sč'-
lanie ľau. Prevedol ho pan učitel Anton
Plavecik.

Rob 1941.

Zima roku 1940 a 41 nebola ešte nejako
nehnetilná, no, ako nebola ani najmenšia.

Silné vetry stupňovali teplotu až na
-25-30° C, zato robila starosti roľníkom
v záhradách. Ječmen koane snehu a nes-
koré zimy, severáky ohľadujú garáže o mnohé
stromy v záhradách. Staré stromy viac ako
mladá (ale aj mladých bolo koane) vymrzly
a zdieľajú sňogu na 80%. Na jeseň ich potom
vyklínajú a pália. Jar doniesla roľníkom
pekne časy a zároveň aj možnosť obrobiť
pole, kopať, pobrať a zasieť. Zimný zima
nepoškodila, kde mali byť tam bola.

A skutočne, keď dochádzala doba žatky,
ukázala sa pekná úroda. Žatka šla hladko,
dočká sa neukazoval, len oves bol ešte na
koreni, keď prišli nečakané ostré vetry od
severu ktoré doniesly roľníkom koane sňogu.
Ovs kládny hynúto vetrami sňogu všetok
sa vybil a ostal ležať na zemi. Až na
80% niekde aj viac, ležalo ovs na zemi, a
ten čo ostal, len nebol dobre dozretý. Gar-
dovia prišli sňogu o všetok. Žiadali potom
o štátny ovs, ale ten nedostali. Zemiakov
bolo koane priemerné ako iné roky. Krmivo dočká.

Lava.

Parke vojnové časy dotáhly aj na našu
obec. Vojna proti sovetskému Rusku spôso-
bila, že museli aj naši chlapci nastúpiť
do zbraní a saradiť sa takisto do boja.

Obľúbennými vojakmi boli. Emil Ulej a
Jozef Bielik, (Prvý dostal hodnosť pomocníka)
a káboňci Jozef Vojčický, Jozef Falička,
Jozef Falička (čv) Ján Bielik a Ján
Kanzel. Avšak neboli tam dlho a pora-
ovali sa veľmi ťažkými dňami.

Gardovia, ktorí mali prebytočné
požie, museli ho na vyževanie p. noháva
oddať Kooopolu.

Keď žime 41 kona sa poobei sbierka
VZP (vojnovéj zimnej pomoci), na ktorú občania
podľa možnosti prispeli.

Obce Poceroc a Sv. Mária po spo-
ločnom usnesení majú na programe zakú-
piť novú molotovu strechačku. Uvádzam
dobrom objednavací hárok, ktorý bol písom-
ným dohadom živej činnosti našich obci, ako aj
našej kulturno-hasičskej ustanovene - dobro-
volného hasičského sboru, pod vedením p. vel.
Antóna Kubaňá.

Vojna

Pil.

Obchodné družstvo v. H. J. na H.

o Puré. P. Man hni.

Podpisani objednávame pre obe Soerou
a P. Maria za väzne a neodvolateľne.

1. štvorbodový ručný strikač ku eloxovan-
nej kováčskobe na perách, opornej starby
s 2. mosadznými cylindrami 110 mm Ø, 2 veľermé-
mi medermými, s jacej strany / sacia a s drubý-
strikojka s nasadovým púškostvom.

4 x 2 m gum. špi. sarice so skríbkami mosadznými

1. navigač na hadice namontovanej nad strikač-
kom.

1. cieva - kováčica s 3 kúbami.

1. saci kôš so špiat. ventilom, povrazom a
karabínom.

2 m. gum. impr. príručnej hadice so
skríbkami.

1. olejníka.

1. kladivo železné a 1 drevené.

1. štvorbodový
ručný strikač.

polrubní klučě.

1. rozdělovač frídu - dvojak uhov. norm.
2. kočové lampáše.

Tyto štrickacku sme si osobne
to dec. 1941 prebrali a prebrali ju i naš šrognik
p. Ferencik 23. dec. 1941.

Cena tých štrickacký ako hore -
uviedena 13.500.-Ks. Protiubíkom prevzmete
od naš 2 kol. štrickacku. Pelenhoffen,
ber párie a hadie a na ostatní posíadau-
ku použijete podporu z hamičského fondu,
ktorí obce dostaly vo výške Ks 10.000.-

Štrickajúci si vyhradzujú, že v dom
párie, keď by ste dostali na sklad štri-
ckacku objíhame sáciu a štrickajúcu,
vymenili by ste nám túto za objíhan-
ú sáciu a štrickajúcu za miš. dopla-
tku.

Po pečítaní podpísaní dňa 31. dec. 1941.

LS

Pilička
Starosta P. Manj.

LS.

Štaško
Starosta Jocošec.

Obláskom vicinálnej cesty Kláštor p. Zúievom -
Soceove - Sr. Mara - Laskár - Mošovee sroba'va
sa do Kláštoru p. Zúievom nasledomá
porada, Uvádeam výmer zúpného úradu
z Ružomberka.

Zúpný úrad v Ružomberku.

Číslo. 16.153/II./1941.

Ružomberok, dňa 17. mája 41.

Prámet: Vicinálna cesta Mošovee - Soceove -
- Kláštor p. Zúievom. Odvolanie proti
výmeru okr. úradu. Ustálenie nového
krúhu zanjemníctva a príspokového
pomernu újeinal. cesty.

Výmer.

Na základe výmeru Ministerstva vnútra
v Bratislave zo dňa 6. júla 1940, číslo 79386/III.a -
- 1940 za účelom zostavenia novej vicinálnej
skupiny medzi obcami Kláštor p. Zúievom,
Soceove, Sr. Mara, Laskár a krajinskou, resp.
štátnou ľudskou a učenia nového krúhu
zanjemníctva a príspokového pomernu prípadu

za účelom vypovedania úplného zrušenia
vicii. cesty, medzi týmito obcami, vrátane
termínu miestneho pozemkárstva a pochôdzku
po sponem týchto úsekoch ciest na deň:

4. júna 1941 / vo štedu / o 10^h predpol.

v úradných miestnostiach obvodného notariá-
tu v Kláštor pod Znievom a le pozemkár-
stvom somnito pod náležitými zálohovitými
urbanovými predávaním resp. vyplam:

Schöda
oblastom
vicinálnych
cesty. č. 10.

1. Službu - lechn. oddelenie župného
úradu - správa vicinálnych ciest v Režom-
berku č. 900/5267/1941.

2. Okresný úrad v Turč. P. Martine
č. 109 vic - 1940

3. Vicinálne cestná služba v Turč. P. M.

4. Obecni úrad obce Križov, celou notariatu Križov.

5. " " " " Kláštor p. Z. " " Kl. n. Z.

6. " " " " Socolovce " " " "

7. " " " " Sv. Mária " " "

8. " " " " Laska " " Púbece.

9. Obvodný notariát v Kl. pod Znievom.

10. P. Alojza Dudača, vaden verejnej
správy mestskej, ktorého poverením ude-
ním pozemkárstva.

Zainteresované obce sa dočasne zriekajú,
aby k požiadavaniu vyslali svojich miestnych -
nych zástupcov.

Na stráž!

za župana:

Prof. doktoratek M. N. Zniem.

Roč 1942

V jeseni roku 41 utrpela, že Pán
Boh dopraje roľníkom, aby v spokojnosti
a nemilene mohli obrobiť svoje pole.
Na jesen mi pekne časť a zima, akoby
sa bála k vám naplno dobehnúť. Čiže!
Každí na vrchách, keď niekedy rozpošle
na veľkej strane svojich polov - chladu
veľmi - ktoré akoby mali pripraviť es-
tu nastávajúcej zime. Strany v záhva-
dách a v lesoch sťahajú týmto saí dom
po seba kvapky rosy, ktorá usadla sa
sam ota parazit sa nečisto ale zimného

a pekného ráva v podobe úvale.

Škalia sa stromy, šumia. Waš
hovár nacúva ich spev, - idúť a pohá-
ňajúť svoj záhrach do hory v ma'ceji, že
doviesie domov dreva, cerne a plne zas-
luženého. V hore často počuť "u'bat". To
svojski furmanni stínajú a hovorí
drevo, aby na saňach mohli ho doviest
domov a príjemným teplom pri peči mohli
tak gloriť keď kľučij zime. Sezóna pre
hom - l'kot sekier.

Mannický kas okolo kauria a pra-
denia. Penner pretekajú sa, aby každá
im skôr mohli sa pochváliť s úspechom
svojej práce.

A potom prácky, v'jay za'bané a
špené. Rado sa ide poriet medzi parajú-
ce ženy a nacúvať ich "novoty a tajnosti."
Ale, patú im to a preto im to nechajme.

Zima ako vždy nadedine je
ľuďá, leu vrest paukizujúci sa deti
často nachádza oxenn. Potom stráve
našej, stráje" si hojne zbrájadene od lyže.

Jar prišla na polička normálne a
dopriala rozložiť sa. poličkou po poliach.
Ťažké krmá padajú do zovanej zeme, aby
svojim uvratkom a životnou silou živili...
Čaká sa dobrý, úrodný rok a pekné leto.

Vrátne sa k našej novej striekačke.
Rotovania a objasňovanie sa skutočne zreali-
zovalo. Pýechn dobrovoľného kaničského sboru
stala sa nová štvorkolesová striekačka, sko-
ro silá ľav železnej konštrukcie. Polom nie-
koľko autorov s ňou doťahalo, že počínanie ju
zahrnúť bolo správne. No mnoho banovali
aj za našou malou dvojkolesovou striekačkou,
ktorú by sme teraz našli v došoveriach. (Ar-
vieve, bola odobratá na podielet družstvom.)

Pekné leto našlo nášho polička
na poli usmiatého a šťastného. Radosť
z práce naplňovala ho pojeunim, šťastím,
že upracoval nadarmo. Uvedriac sa na-
sytit krásy bujnosti zelených zrn, musil
klasy, vyfukoval na dlani plecy a čisté
zilky stáčať, aj... Polom s radosťou
ať sa do práce robil...

Čo sa týka úrody bola dobrá. Nesklamala
váž, pšenica, ovos ani jačmeň. Krmu bolo
hodne, daťeliiny navádzlo.

Na podzim radosti z kopania zemiac-
kov bolo veľa, keď zemiaky ani pštie rýchle
nahliaty veľa cv stavali ich do radu. Pre-
bytoční zbožie a zemiaky sa potom odovzdá-
vali do štátu za úradní cenu.

Mnohokrát nadovali gazdovia na
lpr. dolnú cestu. Táto cesta vedie poza dedinu
do poľa. Účaj blatná a plná kameň. Plus hr-
bov a zase jám sa sriedalo tak na jednej ako
aj na druhej kotaji. Bola nebezpečná najmä
cez zimu, keď vozy plné zbožia sa len tak
cez ňu kotali. Starosta obce dal na obec-
né hony vykopat' po obidvoch stranách hrádre,
aby sa táto cesta odvodnila a potom naria-
dil poriadku, na ktorú sa cesta zaviezla
štrkom. Uvedalo to veľa práce a cesta bola
nactás v poriadku. Nik nezébel, že na nej
robil.

Na jeseň sa skoro ani nemunčákať.
Lenže sa pomáhalo a vykopali se zemiaky

už novom musíme pomýšľať na novú
sejbu a obrábajú pole.

Hed sa blížie rok

19443.

chodili sme už
po novom mostíku, umožňujúci prechod
cez jarok na dolnom konci dediny, hrani-
čiaci medzi Poceriam a L. Marou. Starý
mostík, hoci bol betónový láhol na jednom
konci a prenáška bola tak stará.
Po dohodnutí obidvoch obci Pocerie a L. Mara
začal sa stavať nový mostík. Bolo to ešte
v pozanej jeseň 1942. Robený bol pod sprá-
vou okresného úradu v Turč. L. Martine.
Obec Pocerie prispela naň (podľa per. e.)
viac 3000 Kč. Vrchmi (drevami) časť urobil
Josef Kovačík z Kľašova p. Znievom.
Ostatné obec prispely naň podľa per. e.
tuácie. K jine v 1942-43 bol už v prevádzke
nový silný mostík.

Zimný dopravník dohrial pot-
níkoví si dopravniť. Mnoho práce mal

so snehom, ktorého toho roku bolo hoane.
Zatavoval mu priechody do humnau
a stajni. Polom na jar spôsobil len-
to suah hoane vody. Hoane starosti
urobil aj jurok, ktorij prechádza poza
dedinu. Na dolnom konci kromadiba
sa voda. Hojne záveje na dolnom konci
dediny a pozdĺž celej cesty musely sa
prekopávať. No keď zima skončila,
ukázala sa pekná jar a pekne jamé
počasie. Rolníkovi dala možnosť obrobiť
pole a zasiat do zeme obilie a popr-
orávať zem, skypniť ju, aby ľahá
mohla byť zimu dobre oapocívať. Je-
senné práce sa skončily na čas, zima
ozimne neškodila.

Čo sa týka úrody bola dost dobrá,
ba môžeme povedať, že lepšia ako vlani.
Ravie krily v rojnom čase, záha šla hladko,
bez dažďa, tak sa začalo, že skončila trochu
predčasne. No bolo to len začulivé. Počasie
ju urýchlilo, no zato neodychoval
rolník požalve. Mladí sa na čistiacich
s pásmi komisármi. Zemiatky začaly sa

byť veľmi krásne. No kopacka ukázala,
že zemialky sú krásne len navonok. Vnútri
bola veľmi krásna aj vrstva zemiakov, no
pod koreňami bolo veľmi málo. Gardonia
mali omnoho menej zemiakov v hĺbkoch
ako vlni. Produkcia železa aj na polo-
vnu.

Občania nízkej obce Pocerice a
S. Iláři podľa nariadenia boli povinní od-
vážať nielen žobáre a zemiaky, ale aj sta-
tok. No nebolo to také strašné, lebo každý
sám, keď chcel predat, milľárne sa a oape-
dal za primeranú cenu.

Po spoločnej porade na návrh
niekoľkých občanov, ushodlo sa založiť v
obci Pocerice úverné družstvo. Na niekoľkých
schôdkach občanov poukazovalo sa na jeho
výhody, ktoré môžu občanom plynúť.

Pomaly sa zbierali účastníci, ktorí dia-
kovat' vďačenému pochopeniu občanov Pocerice
a okolia, boli hojne zapísovaní, takže
je behom pár čias upísalo sa vyše 80 účas-
tní. Úverné družstvo malo svoju prácu za-
ladať v ňom schôdku, na ktorej sa rozložili aj

funkcionári. Za predsedu a zároveň aj za
pokladníka bol zvolený p. Jozef Filička
zo h. Márie, za učetníka nap. Stefan Dri-
bič, za členov správnej rady páni: Jozef
Dúrkovič, Socovec, František Filička, h.
Mária a Jozef Krupec, Laskač. Úradný
národ je: Uverní družstvo Socovce a Koliba.
Dúfame, že spoločníci sa na dôveru a
riadne správanie družstva vykoná toto
obkľadne svoju misiu.

Podľa nariadení Min. vnútra pozývajú sa
obce Socovec a h. Mária, pod názvom Socovec,
spojenie nadobúda platnosť dňom 1. jan. 44.
Za nového komisára bol zvolený pán Jozef
Filička zo h. Márie.

Krupec

